

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 maja 2015 r. – Voss of Norway ASA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-445/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Trójwymiarowe oznaczenie tworzone przez butelkę w kształcie walca]

(2015/C 236/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Voss of Norway ASA (przedstawiciele: F. Jacobacci i B La Tella, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik); Nordic Spirit AB (publ)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: International Trademark Association (przedstawiciele: adwokat T. De Haan, F. Folmer i S. Klos, advocaten, S. Helmer, solicitor)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Voss of Norway ASA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) International Trademark Association pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Niderlandy) – F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Sprawa C-497/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związana z tym gwarancja — Status kupującego — Status konsumenta — Brak zgodności dostarczonego towaru — Obowiązek powiadomienia sprzedawcy — Brak zgodności, który uwidocznił się w ciągu sześciu miesięcy od dostawy towaru — Ciężar dowodu)

(2015/C 236/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F. Faber

Strona pozwana: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Sentencja

- 1) Dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozstrzygający spór dotyczący umowy, która może być objęta zakresem stosowania tej dyrektywy, jeżeli dysponuje on niezbędnymi ku temu informacjami na temat stanu prawnego i faktycznego lub może nimi dysponować w drodze prostego wniosku o wyjaśnienia, jest zobowiązany ustalić, czy kupujący może być uznany za konsumenta w rozumieniu tejże dyrektywy, nawet jeśli ten ostatni nie powołał się wyraźnie na taki status.
- 2) Artykuł 5 ust. 3 dyrektywy 1999/44 należy interpretować w ten sposób, że powinien on być uznany za przepis, który jest równoważny z krajowym przepisem posiadającym w rozumieniu wewnętrznego porządku prawnego rangę przepisu bezwzględnie wiążącego, a sąd krajowy jest zobowiązany zastosować z urzędu każdy przepis, który dokonuje jego transpozycji do prawa wewnętrznego.
- 3) Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy 1999/44 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisu krajowego, który przewiduje, że konsument w celu skorzystania z praw przyznanych mu tą dyrektywą powinien zawiadomić sprzedawcę w odpowiednim czasie o braku zgodności, pod warunkiem, że konsumentowi dla dokonania tego zawiadomienia przysługuje termin nie krótszy niż dwa miesiące od dnia, w którym stwierdził on taki brak zgodności, wymagane zawiadomienie dotyczy wyłącznie istnienia takiego braku zgodności i nie podlega ono regułom dowodowym, które czyniłyby niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym korzystanie przez tegoż konsumenta z przyznanych mu praw.
- 4) Artykuł 5 ust. 3 dyrektywy 1999/44 należy interpretować w ten sposób, że zasada, zgodnie z którą przyjmuje się, że brak zgodności istniał w chwili dostawy towaru

— znajduje zastosowanie, jeżeli konsument przedstawi dowód, że sprzedany towar nie jest zgodny z umową, a odnośny brak zgodności ujawnił się, to znaczy stał się fizycznie widoczny w ciągu sześciu miesięcy od dnia dostawy towaru. Konsument nie jest zobowiązany przedstawić dowodu w zakresie przyczyny takiego braku zgodności ani wykazać, że za jego powstanie odpowiada sprzedawca;

— nie znajduje zastosowania, wyłącznie jeżeli sprzedawca udowodni w sposób wymagany prawem, że przyczyna lub źródło tego braku zgodności wiąże się ze zdarzeniem, które miało miejsce po dostawie towaru.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca/Knoll International Spa

(Sprawa C-516/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo autorskie — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Prawo do rozpowszechniania — Pojęcie „publicznego rozpowszechniania” — Oferta sprzedaży i reklama sporządzona przez podmiot handlowy na swojej stronie internetowej, w drodze nieadresowanych przesyłek reklamowych oraz w prasie państwa członkowskiego — Reprodukacja mebli chronionych prawem autorskim proponowanych do sprzedaży bez zezwolenia podmiotu wyłącznego prawa do rozpowszechniania — Oferta lub reklama nieprowadząca do nabycia oryginału lub kopii dzieła chronionego)

(2015/C 236/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca